

Jacek Moszczyński, Eleonora Kaszewska

Kolonia Wola Branicka, st. 2, gm.
Zgierz, woj. łódzkie, AZP 62-52/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 53

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kolejny wykop, przylegający od południowego wschodu do poprzedniego, założono w partii „wyspy” nie zniszczonej przez wybiórkę piasku. W wykopie o powierzchni 1 ara odkryto 4 obiekty zawierające w swoich wypełniskach jednolity, pochodzący z tego samego okresu materiał zabytkowy. Najciekawszy obiekt nr 12 znajdował się w centralnej części wykopu. Miał regularny, prawie kolisty kształt o wymiarach 8 x 7,5 m i 0,6–0,65 m głębokości (nie zniszczona warstwa pod humusem). Jego wypełnisko stanowił brunatny piasek, przechodzący miejscami w warstwę spalenizny (część przydenna). W wypełnisku obiektu odkryto kilkaset fragm. naczyń glinianych oraz 2 przedmioty żelazne (kultury jastorfskiej?). Obiekt należy zapewne interpretować jako pozostałość po centralnie położonym wewnątrz osady obiekcie mieszkalnym?, który mógł być miejscem, gdzie spotykała się starszyzna rodowa. Brak śladów po słupach, które mogłyby podtrzymywać konstrukcję drewnianą sugeruje nam, że obiekt mógł mieć formę jurty, składanej i zabieranej w momencie opuszczania przez grupę osady. Pozostałe obiekty miały różną wielkość i charakter (osadnicze, produkcyjno–przetwórcze, paleniska).

Trzeci wykop założono w północno–zachodniej (zniszczonej przez wybiórkę piachu) partii stanowiska, czyli na terenie zniszczonego cmentarzyska. W wykopie o powierzchni 0,6 ara odkryto 7 obiektów (3 zniszczone groby jamowe? oraz 4 obiekty osadnicze o nieznanym przeznaczeniu). W obiektach odkryto bardzo małą ilość zabytków (kilkadziesiąt fragm. naczyń glinianych, pojedyncze krzemienie).

Wyniki dwóch kolejnych sezonów badawczych na stanowisku Dobryń Mały st. VII wyraźnie poświadczają istnienie osady kultury jastorfskiej z młodszego okresu przedrzymskiego, która mogła stanowić punkt etapowy dla grup Bastarnów przesuujących się w kierunku Morza Czarnego.

Badania będą w najbliższej przyszłości kontynuowane.

Gorszewice, st. 1 i 9, gm. Kazimierz, woj. poznańskie — patrz: wczesna epoka żelaza

**Kolonia Wola Branicka, st. 2
gm. Zgierz, woj. łódzkie
AZP 62–52/—**

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Jacek Moszczyński. Konsultantem była mgr Eleonora Kaszewska. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne oraz Urząd Miasta Łodzi. Czwarty sezon badań. Osada kultury przeworskiej z przełomu młodszego i późnego okresu wpływów rzymskich.

Badania wykopaliskowe miały charakter badań ratowniczych (melioracje, planowane zalesienie terenu). Na powierzchni ok. 650 m² odkryto kolejne obiekty zabudowy osady. Znalezione 4 paleniska (2 w wykopach sondażowych) wyłożone kamieniami. Podobnie jak w ubiegłym roku odkryto dużą ilość dołków postupowych wyłożonych gliną. Związane są one z budynkami słupowymi o ścianach plecionkowych, wylepionych gliną (odciski na polepie). Budynki te zostały w znacznym stopniu zniszczone przez rów melioracyjny.

Wykopy sondażowe wykonane po zachodniej stronie rowu melioracyjnego wykazały istnienie warstwy (z dużą ilością polepy) związanej z budynkami o konstrukcji słupowej.

Materiał zabytkowy odkryty w trakcie tegorocznych badań to fragm. ceramiki toczonej i lepionej, przęśliki, gładziki kamienne, osetki, noże żelazne i fibula żelazna z podwiniętą nóżką.

W świetle dotychczasowych badań osadę należy datować na III/IV w. n. e.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania powinny być kontynuowane.